

Шайновъ. Кой ще му повърва? На престъпникъ кой би далъ ухо?

Камбуровъ. Не знамъ, но мене все ме е страхъ Ако изнудения е само единъ може и да не го послушатъ. Но щомъ се явятъ: петъ, десетъ, петнадесетъ . . . Май . . .

Шайнова. Тая работа ще оставишъ на мене. Азъ дори желая да ни дадътъ подъ сждъ. Че да си направимъ такава реклама, която съ пари не става.

Камбуровъ. Я по-добре да не става. Какъ може да се оправдае това, което вършимъ!

Шайновъ. Какъ! Че ние морализираме обществото бе. Представи си, ще накараме тоя Градинаровъ, кога види чужда жена да духа отъ далечъ. А тоя Митревъ, ще запомни кога е билъ председателъ и проче и прочие. Това не е ли полезно за обществото?

(Иванчо влиза)

Иванчо. Господинъ Мелезовъ иска да говори нѣщо.

Шайнова. Да дойде.

(Иванчо излиза)

Камбуровъ. Това е старчето, което подмладяваме нали?

Шайновъ. Ще го видишъ що за шебекъ е. Клюхнало, а иска още да гони женитѣ. Е на такава изумяло старче, какъ да му не вземешъ паритѣ?

(Влиза Мелезовъ. Сърдитъ.)

Шайновъ. Е, мина ли разслабването, господинъ Мелезовъ?

Мелезовъ. Не ви е срамъ и още се подигравате!

Шайновъ. Ама моля ви се! Какво има?